

ned, hvis man vilde blive der med Personbanegaarden, og samtidigt saa vidt muligt undgaa at udføre paa den ny Godsbanegaard saadanne Anlæg, som maatte bort, hvis man vilde flytte Personbanegaarden herhen, og det er netop denne fuldstændig neutrale Stilling over for Personbanegaardsspørgsmaalet, som Forslaget har respekteret. Jeg forstaar derfor ikke heller, at man har kunnet lægge nogen større Vægt paa, at der paa den forelagte Plan er skrevet: „fremtidig Personbanegaard“. Det betyder i det højeste, hvad det ærede Medlem sagde, at man inden for de jærnbanekyndiges Kredsmener, at dette Sted vil være det heldigste for Personbanegaarden. Maaſte havde det været formelt korrektere, om der havde staaet „eventuel“ Personbanegaard, men nogen Mangel paa Loyalitet ligger der visseſig ikke i den anden Paategning. Mangel paa Loyalitet vilde der kun være, hvis det, der nu foreslaas, rummede noget som helst Anlæg, der ikke vilde have Betydning uden for Klynning af Personbanegaarden, men af den Slags Anlæg er der ingen. Jeg tror derfor ligesom den sidste ærede Taler, at Forslaget er en fuldt loyal Fortsættelse af Forslaget af 1894, og jeg kan paa dette Grundlag absolut anbefale, at man lige saa loyal søger at fremme det i det Udvalg, der skal have med Sagen at gøre.

Judenrigsministeren (Hørring):

Det Lovforslag, jeg har tilladt mig at fremsætte for Rigsdagen, gaar jo ud paa at søge den Bevilling, der ved Loven af 1894 var givet til Opførelse af en Godsbanegaard Syd for Vesterbrogade, forøget. Grunden hertil er ikke den, at man er gaaet ud fra, at Planen for Bevillingen i 1894 — altsaa den Plan, de ærede Medlemmer ville finde fremsat i Landstingets Betænkning under B. — nu skulde være ubrugelig. Dette er ikke paa nogen Maade Mening. Saa fremt jeg ikke kan faa Rigsdagens Samstemning til et forøget Beløb ud over det, Loven af 1894 stiller til Disposition, nu vel, saa kunne vi naturligvis gennemføre Loven af 1894, saaledes som den er, og opføre en Godsbanegaard for den Bevilling, som deri er stillet til Raadighed, og det ingenlunde en Godsbanegaard, der i og for sig er ubrugelig. Dette er altsaa ingenlunde Meningen dermed, men noget andet er, at da en Del af de Forudsætninger, fra hvilke man var gaaet ud ved Behandlingen af Loven af 1894, vare faldne delvis bort, idet man navnlig nu er kommen til at søge at stille Godstrafikken ganske fra Persontrafikken, saaledes som nærmere er fremsat af det ærede Med-

lem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojlen) og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te (Hammerich), og da man endvidere ved at arbejde i denne Sag fandt Opfordring til at undersøge, om man ikke kunde opnaa noget bedre end det, som Planen af 1894 gav, saa er man kommen til det Resultat, at man, inden man gif videre i Arbejdet, burde søge en forøget Bevilling for dergennem at opnaa en mere fuldkommen Løsning af det foreliggende Problem end den, Loven af 1894 gav, og derved muligvis opnaa, at man her kunde faa en saa god og udmærket Godsbanegaard, som man overhovedet kan komme til. Det er disse to Momenter, der have fremkaldt Ønsket om den forøgede Bevilling, dels Nødvendigheden, som man gerne kan sige, af at stille Godstrafikken fra Persontrafikken og dels det stærke Ønske om at gøre alt ved Godsbanegaarden saa godt, som det overhovedet er muligt. Det er paa Grundlag heraf, jeg kommer med mit Spørgsmaal til Rigsdagen: Ville Rigsdagens Ting hjælpe mig til gennem en forøget Bevilling at faa noget rigtig godt og udmærket af en Godsbanegaard for Kjøbenhavns Vedkommende? Det er dertil jeg beder Dem om at svare ja. For saa vidt er der heller ikke nogen Grund til nu at komme ind paa Forhandlingerne af 1894, og hvad der den Gang skete, og jeg vil ganske særlig takke det ærede Medlem for Holbæk (Fogtmann) for, at han, som jo dog er den af de ærede Medlemmer, som have haft Ordet, der stillede sig mest kritisk, dog ikke er kommen dybere ind paa hele dette Spørgsmaal, end han gjorde. Det ærede Medlem strejffede jo imidlertid Spørgsmaalet om en Personbanegaard, og jeg kan saa godt forstaa, at naar man behandler denne Sag, vil der hos de ærede Medlemmer, som nu en Gang ere mod, at Personbanegaarden flyttes bort fra det Sted, hvor den er, opstaa den Tante, om naar nu ikke alligevel her foregriber dette Spørgsmaal, som er et Hovedspørgsmaal med Hensyn til Jærnbarnernes fremtidige Ordning her i Kjøbenhavn. Jeg vil dertil sige, at ved den Bevilling, jeg her har søgt om, foregriber intet som helst med Hensyn til dette Spørgsmaal. Jeg gentager her, hvad jeg har sagt i Landstinget, at her staaer Rigsdagen i Fremtiden fuldstændig frit. Jeg forstaar heller ikke rigtigt, hvorledes jeg ved at søge en Bevilling til Opførelse af en Godsbanegaard ved Kjøbenhavn egentlig skulde foregribe Stillingen med Hensyn til Personbanegaarden. (Udbrydelse af Fogtmann). Altsaa ved at forandre Planen af 1894! Meget vel! Men hvad er det da, Planen af 1894 gaar ud paa? Jeg spørger d'Her: Er den